

Маратонъ. Сто хыляды персидска войска ся нарядила на источный брѣгъ на Атиикъ близо до градецъ Маратонъ (490 г.). Атиняне-ти могли да извадятъ на-срѣщъ имъ само 10,000. Тии пратили за помощь до Спартанци-ты; Спартанци-ти обрekli, нъ спорядъ обы-чая не рачили да излѣзатъ на войнѣхъ прѣди да ся испълни мѣсячинѣ-тѣ, та затова закѣсиѣли. Нъ Атиняне-ти по съвѣта на войводѣ-тѣ си Милтиада не ся уплашили да ся ударять съ Персы-ты на Маратанско поле. Милтиадъ, като знаялъ обычая на Персы-ты, че пущатъ голѣмѣ-тѣ си силѣ въ срѣдѣ-тѣ на неприятелскѣ-тѣ войскѣ, турилъ въ срѣдѣ-тѣ по-слабѣ-тѣ си войскѣ и то повече-то робѣты, а добры-ты воины нарядилъ по крайща-та. На-истинѣ отбрана-та персидска конница ся спуснѣла възъ грѣци-ты и гы загнѣла; нъ въ това врѣмя добри-ты грѣцкы дружина налетѣли отъ двѣ страны на Персы-ты, и гы разбили до край. Перси-ти ся избавили на корабѣ-ты, и оставили на Грѣци-ты плячкѣ всичкѣй си станъ. Каз-вать, че тамъ между другы-ты работы носили и твърдѣ много веригы (зинжири), които Перси-ти были приго-твили за Грѣци-ти и хубавъ мраморенъ стѣлпъ, който Перси-ти щали да побиятъ на мѣсто-то, дѣто над-виятъ. Слѣдъ това по съвѣта на сѣщий Милтиада Атиняне-ти нагласили флотѣ, и ѣхъ пратили да завоюва пакъ островы-ты, що ся были прѣдали на Персы-ты. Нъ Милтиадъ не сполучилъ въ обстѣнѣ-тѣ на Паросъ, та съграждане-ти му отсѣкли да даде много глобѣ; той не далъ, та го затворили въ тѣмницѣ, дѣто и умрѣлъ.

Слѣдъ Милтиада въ Атинѣ ся показали двама за-бѣлѣжителни мѣже: „Темистоклѣ и Аристидѣ. Ари-стидъ добылъ голѣмѣ почетъ, защото былъ честенъ и правъ; а Темистоклѣ былъ чловѣкъ съ голѣмѣ дарбѣ и много честолюбивъ. Слѣдъ Маратонскѣ-тѣ побѣдѣ той отеднажъ станѣлъ замысленъ и грижовенъ; прияте-ле-ти му го пытали, що ти станѣ; „Награда-та Милтиа-дова не ми дава да спѣ“, отговорилъ Темистоклѣ. Той искалъ непрѣмѣнно да ся прочѣе и да прослави отече-ство-то си съ голѣмы работы. Той прѣдвѣждалъ, че Перси-ти изново щѣтъ налетѣть, та разбралъ, че на